

Werk

Titel: Ad Emin. et Rev. principem Carolvm S. R. E. Card. Rossett[m] Episcopvm faventivn

Jahr: 1646

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN367611805

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611805>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611805>

LOG Id: LOG_0205

LOG Titel: De Manucodiatis in Specie. Cap. XXII.

LOG Typ: chapter

Übergeordnetes Werk

Werk Id: PPN367611716

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN367611716>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=367611716>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

EMBLEM A.

MANVCODIATAM in sublimi expansis alis volitatem capite cælum aspiciens, te depingit Lucas Contiles. Cuius emblematis Alexandrum Farram nobilem a Emb. Alexandrinum inventorem facit, qui animi sub sublimitatem huic Aui compa- 78. rabat, quandoquidem spretis relitifq; rebus omnibus humanis caducisq; altiora, cælestia, nempè quereret, & velut parum de illis sollicitus, animæ suæ saluti consulens opem cælitus imploraret. Pulchrum profectò, sed à communiter illi ascripta natura peritum emblemata est. Ut enim perpetuò illa volatu in aere fœse consumens vitam cum morte commutare fertur, spiritusq; in æthere, corpus, quod gravitate sua deorsum labitur, in terra relinquunt; sic animus nobilissimi illius viri ad extremum vitæ momentum cælos periturus, cadaver terræ dereliquit. Sed verba quoque, quæ emblemati adiungit, non minus pulchra sunt, immo verò ab Avis na- tura egregiè despumpta; sunt autem SINE PONDERE SVR SVM, quasi diceret, animus humanus semper ad altiora spirare debet, & terrena istæ cœu caduca, ac fragilia contemne- re. Etenim animus à corpore disfunctus, cælum petit, cadaver in cinetrem convertitur. Em- blematici istius venustate pellestus simile omnino in agello meo depingendum inter pulcher- rimæ alia curauit, sed cum hisce verbis SIC ANINVS PETAT ALTA.

HISTORICA.

REGES Marcin in Moluccis insulis paucis ab hinc annis animarum immortalita- tem inde credere cepisse legimus, quod Manucodiatas pulcherrimas aviculas nun- Reges Mar- minas cur- tæ in- mortalita- tē credant. 49 quam terræ, aut cuiquam alijs rei, que in terris suis esset, infidere, sed examen tan- tūmodo in humum decidere consiperent. Cum verò peruersissimi Mahometani, qui ad illos commercij causa commentant, Manucodiatas in Paradiso nasci, & paradisum locum ani- marum, quæ vita functæ essent, persuasissent, regulos illos ad Mahumeti sectam pellegerunt, quod de hoc animarum loco mira illam polliceri dicerent.

DE MANVCODIATIS IN SPETIE,
Et primum de prima. Cap. XXII.

ANTVM apud me huiusc Manucodiatae, cuius primo loco iconem exhibeo, eximia venustas, pulchritudoq; portuit, ut veluti, merito iure inter reliquias prin- cipem locum assignarim. Hirundinem magnitudine, & forma, si corpus spectes, Magnitu- penè aequal. Pennarum ambitus discolor est, sed admodum venustus, & visu do Color. vndique iucundissimus. Caput quale Hirundinis, & pro corporis paruitate Caput. maiuscum; cuius plumæ, quæ superiorem partem à prima cervicis vertebra ad rostrum usque initium exornant, breves sunt, crasse, duræ, spissæ colore luteo egregiè mi- cantes, & ad instar purissimi auri, radiorumq; solarium more resplendentes, reliqua quæ mentum contegunt, moliores, tenuiores, & ex cyaneo mitè virides, vt in Anatoma masculorum capitibus, dum lucidissimo Sideri obvertuntur, conspicimus. Rostrum quam Hirundini pro- luxius. Alarum pennæ forma Ardearum similes sunt, sed tenuiores tanquam, ac longiores, fu- scæ, inter nigrum, & rufum fulgentes; quæ vnâ cum cauda in orbem expansæ, totæ similitudi- nem exhibent. Etenim planè immobiles sunt, & veluti infixa quædam spicula cuti adhærent. Cæterum minores quoque aliae pennulae, eæq; profectò haud paucæ iuxta singulas maiorum pennarum, quæ alas constituant, Origenes, exoriuntur, quæ supra maiorum principia extensæ, ea obtegunt, dimidio quisquiliatae, rufæ, coccineæ, cætera croceæ, & fulvo auri colore splen- 50 dide, multum meherculè gratia, ac venustatis avicula ob eximiam illam, & singularè colo- rum disparitatem conciliant. Corporis reliqua moles tota pennis fuluis in rufum vergenti- bus obducitur, ita tamen ut aliquid adhuc inter eas discriminis animaduertas. Nam quæ in quas. Color reli- bus obducitur, ita tamen ut aliquid adhuc inter eas discriminis animaduertas. Nam quæ in quas. peccore, & ventre colligantur, & frequentissimæ sunt, & pariter larissimæ duorum trium ué- digitorum amplitudine fuluae sunt colore, & eo quidem nitidissimo, haud sanè alio, quam fecut ipium splendentes. Quæ verò dorso insignuntur, rariores, neque ita frequentes sunt, atq; in- super amplis divisiur pennarum omnino Ardearum tergo adhærentium similitudine hiant:ne. Que etiam ad tam insignem latitudinem accedunt, aut præstante illum hepatis colorem adæ. 51 Fila dor- la gemina quæ dorso annexuntur, quodammodo nigra sunt.

